

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 1T/227/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312010949
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Studenčan
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2015:2312010949.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v GALANTE v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava STUDENČANA a prísediacich - Marty Horváthovej a Miroslava Čuláka v trestnej veci obžalovaného Š. X. pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 Tr.zák a iné na hlavnom pojednávaní dňa 14.09.2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný, Š.V. X., X.. XX.XX.XXXX Y. D., V. L. Č. Y. Č.. XXX, na slobode,

je vinný, že

dňa 26.04.2012 v čase o 16,51 hod. ako vodič osobného motorového vozidla zn. VW Golf , čiernej farby, evidenčného čísla GA-348 BM vykonával jazdu na ceste III. Triedy č. 5727 v smere z obce Mostová do obce Čierna Voda, kde v kilometri 12,2 pri prechádzaní miernej pravotočivej zákruty sa pohyboval nepovolenou rýchlosťou a zároveň neprispôsobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky a svojim schopnostiam, kedy rýchlosťou najmenej 93 km/h. pravou stranou vozidla zišiel z vozovky na nespevnenú krajinu, následne sa dostal späť na vozovku a prednou časťou svojho vozidla narazil do zadnej časti bicykla pred ním a pri pravom okraji cesty jazdiaceho cyklistu Š. D., ktorého v dôsledku nárazu vymrštilo na čelné sklo vozidla a dopadol na vozovku asi 20 m pred vozidlo, vodič Š. X. s vozidlom prešiel do protismeru, kde narazil do zábradlia mostu, bezprostredne potom pokračoval v jazde a bez poskytnutia potrebnej pomoci z miesta dopravnej nehody ušiel do miesta trvalého bydliska čím Š. D. spôsobil mnohopočetné zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol. Obžalovaný Š. X. svojim konaním porušil ust. § 4 ods. 1 písm. c/, § 9 ods. 1, § 16 ods. 1, ods. 2 a § 66 ods. 2 písm. b/, písm. d/ Zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

t e d a

-inému z nedbanlivosti spôsobil smrť závažnejším spôsobom konania t.j. porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

-konaním, ktoré bezprostredne smerovalo do konaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle, ako vodič, ktorý po dopravnej nehode, na ktorej mal účasť, neposkytol osobe, ktorá pri nehode utrpela ujmu na zdraví, potrebnú pomoc, hoci tak mohol urobiť bez nebezpečenstva pre seba lebo iného, avšak k dokonaniu nedošlo,

č í m s p á c h a l

-prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ s poukazom na ust. § 138 písm. h/ Tr. zák. v súbehu s prečinom neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 149 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr.zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. mu súd ukladá i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. sa poškodená H. D., X.. XX.XX.XXXX, L. H. Č.. XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na konanie vo veciach občianskoprávných.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej, svedkov, znalcov a taktiež prečítal obsah zadovážených listinných dôkazných materiálov, znaleckých posudkov, pričom zistil skutkový stav, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Š. X. na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie, že so žalovaným v trestnej činnosti sa necíti byť vinný. Následne využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Svedkyňa, poškodená H. D. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedla, že jej syn Š. D. pracoval ako strážnik v obci Čierna Voda, pričom každý deň chodila do práce na nočné zmeny na bicykli. Dňa 26.04.2012 z domu odišiel okolo 17,00 hod. , do práce išiel na bicykli. Čo sa týka nebohého Š. D. svedkyňa tohto opísala ako dobrého človeka, ktorý sa o ňu staral, nepil a nefajčil. Ďalej svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že po tejto udalosti za dva alebo tri týždne ju navštívil mladý muž so ženou, ktorý jej dával 200,-Eur ako bolestné. Ona tieto peniaze odmietla prevziať avšak tento muž peniaze prestrčil cez bránu. Osoby, ktoré ju navštívili sa predstavili ako rodina obžalovaného.

Svedok E. Y. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že v inkriminovanom čase viedol autobus smerom z Dunajskej Stredy, pričom prechádzal cez obec Čierna Voda. Následne išiel smerom na Mostovú a keď sa približoval k mostu uvidel ležať na vozovke v protismernom jazdnom pruhu osobu, ktorá ležala na pravom boku krížom cez vozovku. Taktiež videl na moste stáť auto, ktoré zadnou časťou sa nachádzalo smerom k zábradliu mosta. Vodič s týmto vozidlom sa snažil odtiaľ odísť, videl že z predného kolesa tohto vozidla sa dymilo. Ako vodiča svedok opoznal obžalovaného, ktorý sa nachádzal v pojednávacej miestnosti. Následne autobusom zastavil tesne pred mostom, z tohto vystúpil a išiel smerom k ležiacej osobe. Zistil , že tento muž je už mŕtvy. Taktiež na vozovke videl rôzne súčiastky z motorového vozidla a to plasty z nárazníka, evidenčné číslo, ako aj cyklistickú prilbu. Nebohý cyklista mal oblečenú na sebe reflexnú vestu. Ďalej svedok uviedol, že ešte predtým ako prichádzal k uvedenému mostu, vodiča tohto vozidla upozorňoval rukami aby z miesta nehody neodchádzal preč. Napriek tomu tento vodič s vozidlom odišiel preč na čo k miestu nehody prišlo ďalšie vozidlo, ktoré riadila žena. Neskôr na miesto prišli policajti a zdravotná služba. Čo sa týka vozovky na uvedenom mieste táto vozovka je značne vyjazdená, nachádzajú sa tam výmole, taktiež krajnica je v dezolátnom stave. Pokiaľ si pamätá nachádzalo sa tam aj dopravné značenie, ktoré upozorňovalo na zlý technický stav vozovky.

Svedkyňa H. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 26.4.2012 odchádzala z práce z Galanty do obce Čierna Voda a to autobusom, pričom keď sa nachádzali pred obcou Čierna Voda bola uzatvorená cesta. Následne sa dostala domov okolo 19,00 hod., pričom videla že pred domom sa nachádza sanitka, v ktorej ležal jej manžel Š. X.. Videla, že jej manžela sanitka odváža preč. Po odvoze manžela videla, že sa realizuje obhliadka v priestoroch garáže, nikto sa jej nepýtal, či vydala súhlas na tento úkon. V garáži sa nachádzalo vozidlo jej manžela, ktoré policajti vozidlo fotili a taktiež z tohto vyberali rôzne veci. Policajti jej neoznámili, že vozidlo bude zaistené pre expertízu. Ešte v ten deň vo veci vypovedala ako svedkyňa. Čo sa týka jej manžela, v inkriminovanom čase nekonzumoval alkoholické nápoje, bol pod lekárske dozorom, v tom čase užíval lieky na vysoký tlak. V priestoroch domu videla, že bolo vypité zo 7 dc fľašky vodky, ďalej pol litra červeného vína.

Svedkyňa K. H. vo svojej výpovedi uviedla, že je zamestnaná ako predavačka v obci Čierna Voda v predajni Jednota, kedy zaregistrovala z vonku hluk a keď sa postavila k dverám videla prichádzať motorové vozidlo obžalovaného, videla, že na vozidle je poškodené zadné koleso. Obžalovaný ako prišiel s vozidlom k domu, z tohto vystúpil, otvoril bránu do dvora a s vozidlom vošiel do vnútra aj do garáže. Čo robil obžalovaný potom, ona nevidela, vrátila sa do predajne.

Svedkyňa P. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 26.4.2012 sa nachádzala v predajni Jednota v obci Čierna Voda, kde pracuje ako predavačka. Vtedy počula vychádzať z ulice zvuk, počula škrabanie betónu. Vyšla pred predajňu, pričom videla prichádzať vozidlo obžalovaného, ktoré bolo poškodené, zadné pravé koleso bolo vylomené. Obžalovaný s vozidlom vošiel do garáže svojho domu.

Svedok H. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 26.4.2012 pracoval ako policajt OO PZ Galanta. Bol vyslaný na miesto dopravnej nehody spoločne s policajtom D.. Po príchode na miesto dopravnej nehody, videl ležať na vozovke muža, ktorý ležal krížom cez vozovku. Tento už nejavil žiadne známky života. Nachádzalo sa tam množstvo ľudí, videl tam aj odparkovaný autobus. Na mieste nehody zaistil tabuľku s evidenčným číslom, následne zisťoval účastníkov tejto dopravnej nehody. Bolo mu oznámené, že vozidlo čiernej farby zn. Golf mal riadiť starší muž, ktorý sa však na mieste nehody už nenachádzal. Následne bol zistený majiteľ vozidla na základe zaisteného evidenčného čísla na čo spoločne s D. išli do obce Čierna Voda za obžalovaným. Po ceste videli na vozovke čiary po poškodenom vozidle, nachádzali sa tam viaceré ryhy. Po príchode z domu obžalovaného videli v garáži odparkované poškodené vozidlo, dvere vedúce do garáže boli čiastočne otvorené. Pri dome začali kričať „Polícia“, nikto však z domu nevyšiel. Keďže mali obavu o zdravie a život vodiča tohto motorového vozidla, vošli do objektu dvora a následne vošli do garáže. Chceli zistiť to, či vodič sa nenachádza zranený vo vozidle. Keďže vo vozidle sa nikto nenachádzal, videli že vchodové dvere do domu sú pootvorené, na čo spoločne so svojim kolegom D., k týmto dverám podišli a opätovne zakričali „polícia“. Na túto výzvu sa im nikto neozval, avšak z domu počul vychádzať nejaký zvuk, nejaké chrčanie. Keďže sa jednalo o podozrenie, že sa jedná o zranenú osobu, spoločne s kolegom vošli do objektu domu, prešli na prvé poschodie, pričom v miestnosti kúpeľne videli vzratky. V obývacej miestnosti na gauči videli ležať obžalovaného, tento zo začiatku na nich reagoval, povedal im, že riadil vozidlo a zrazil nejakého človeka. Taktiež im povedal, že užil nejaké lieky, videli že je malátny, nevládal sa ani postaviť. Obžalovaného spoločne s kolegom vyniesli pred dom a zavolali zdravotnú pomoc. Pretože strácal vedomie, pomočil sa a taktiež sa povracal. V dome, keď sa nachádzali spoločne s kolegom, nezaregistrovali žiadne lieky ani alkoholické nápoje.

Svedok G. D. vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 26.4.2012 slúžil spoločne s kolegom H. Š. , kedy boli vyslaný na miesto dopravnej nehody, ktorá sa mala stať pred obcou Čierna Voda. Po príchode na uvedené miesto, videl na vozovke ležať muža, ktorý už nejavil známky života. Nachádzal sa tam aj autobus, boli tam veľa ľudí. Bola zaistená tabuľka evidenčného čísla podozrivého vozidla, na čo keď bol zistený majiteľ vozidla spoločne s kolegom Š. išli na týmto majiteľom do obce Čierna Voda. Po príchode k domu obžalovaného videl pri vchodovej bráne ryhy na ceste ako aj olejové škvrny, ktoré viedli smerom do garáže. V garáži bolo odparkované vozidlo. Pred vstupom do dvora s kolegom začali kričať „polícia“, zvonili, avšak nikto sa neozval ani im nikto neotváral. Š. rozhodol, že pôjdu do domu, na čo vošli do garáže, kde videli vozidlo, ktoré bolo v prednej časti poškodené. Keďže vo vozidle sa nenachádzala žiadna osoba, a bol predpoklad, že vodič utrpel zranenie, kolega Š. rozhodol, že vojdú do domu, pretože existovala reálna obava, že vodič vozidla je zranený. V obývačke na posteli videl ležať obžalovaného, ktorého spoločne s kolegom vyniesli pred dom. Vtedy cítil v dychu obžalovaného alkohol, on však nemal poznatky o tom, kedy obžalovaný alkoholické nápoje užíval, fľašky od alkoholu nevidel.

Svedok J. O. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 26.4.2012 išiel na motocykli smerom od obce Čierna Voda, kedy zaregistroval pred mostom stáť na vozovke autobus. Keď autobus chcel prebehnúť, videl na vozovke ležať muža. Svedok ďalej uviedol, že keď sa nachádzal ešte v obci Čierna Voda, videl ísť smerom od Mostovej vozidlo čiernej farby, ktoré malo poškodené koleso.

Svedkyňa C. O. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 26.4.2012 spoločne so svojim manželom išli k rodičovskému domu v obci Čierna Voda. Po príchode k domu videla pred domom odparkované viaceré vozidlá polície, taktiež videla svoju mamu na ulici. Niektorí policajti boli na dvore, niektorí pred domom. Spoločne s jedným policajtom išla do garáže, kde obhľadli vozidlo. V tom čase jej otec sa už v dome nenachádzal. Na druhý deň spoločne so svojou mamou zisťovali aké tekutiny sa nachádzali v miestnosti kúpeľne. Zistili, že na podlahe sa nejednalo iba o zvratky ale aj o nejaké chemikálie.

Svedok V. E. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že v uvedenom čase riadil vozidlo Honda smerom do obce Čierna Voda. Keď sa nachádzal asi 500 m pred mostom, zaregistroval okolnosť, že ho predbieha vozidlo zn. Golf čiernej farby. Toto vozidlo išlo rýchlo, vtedy mal pocit ako keby so svojim vozidlom stál, pričom on išiel rýchlosťou 80 až 90 km/hod. On osobne nevidel, kto riadil vozidlo, avšak toto vozidlo poznal, vedel že vozidlo vlastní Š. X.. Keď s vozidlom prichádzal k mostu, boli tam už odparkované dve až tri autá, nachádzala sa tam aj jeho známa H. P.. Táto utekala k mužovi, ktorý ležal na ceste. Keď prichádzal k mostu videl vozidlo Golf, ktoré z miesta odchádzalo, toto malo poškodené pravé zadné koleso. Toto vozidlo odtiaľ rýchlo vyštartovalo, spod vozidla vychádzali iskry. Motocyklista a vodič autobusu upozorňovali vodiča Golfu aby z miesta neodchádzal. Svedok ďalej uviedol, že v inkriminovanom čase pracoval na benzínovej pumpe G a G, ktorá sa nachádza v obci Čierny Brod. Túto stanicu častokrát navštevoval obžalovaný, kde zvyčajne nakupoval biele víno. Raz on osobne videl, ako obžalovaný vo vozidle vypil víno pri vodnej nádrži a s týmto autom odišiel následne preč.

Svedkyňa H. P. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že v inkriminovanom čase išla domov z práce s vozidlom značky Seat Cordoba smerom na Čiernu Vodu. Keď sa nachádzala pri moste, videla že je tam odstavený autobus, na zemi videla ležať muža. Hneď zastavila s vozidlom, vystúpila z tohto a volala záchranku.

Svedok H.. A. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný bol liečený na vysoký krvný tlak, svedok sa nevedel vyjadriť, kedy bol obžalovaný na poslednom vyšetrení pred dňom 26.4.2012. V uvedenom čase užíval štandardné lieky na vysoký krvný tlak, ktoré nemali vplyv na koncentráciu obžalovaného. On antidepresíva obžalovanému nepredpisoval

Znalec A.. C. D. z odboru cestná doprava na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi okrem iného odpovedal na otázky obhajkyne, pričom uviedol, že na základe zadokumentovaných stôp realizoval technicky prijateľnú analýzu pohybu vozidla, a na základe tejto analýzy stanovil rýchlosti v jednotlivých okamihoch pohybu vozidla. Na základe fotodokumentácie poškodenia vozidla a bicykla bola stanovená poloha vozidla v čase zrážky s cyklistom. Na základe simulácie pohybu vozidla po zaznamenaných stopách, stanovil miesto zrážky vozidla s cyklistom v okamihu, kedy poloha vozidla a cyklistu zodpovedala polohe vozidla a cyklistu v čase zrážky a na základe tohto bolo stanovené miesto zrážky. Grafy závislosti nárazu do cyklistu sú približné a pre znalca určujúce na to, aby bol stanovený rozsah rýchlosti, ktorá bola upresnená pri analýze pohybu vozidla. Na strane 22 posudku sa nachádza protokol o simulácii pohybu vozidla až do konečnej polohy, kde je analyzovaný aj náraz vozidla do zábradlia, ktorý bol rýchlosťou 81,64 km/hod., kde zmena rýchlosti nárazom bola o 8,60 km/hod. a rýchlosť výbehu vozidla po náraze do zábradlia bola 76,24 km/hod.. Šmyková stopa nie je len od šmyku vozidla, ale aj od brzdenia vozidla. Na začiatku simulácie pohybu bola stanovená rýchlosť vozidla na stope 115,5 km/hod. čo je vyššia rýchlosť ako dovolená na danom úseku. Rýchlosť vozidla počas nehodového deja bola stanovená a je uvedená v posudku, táto bola stanovená na 62,9 km/hod. cca 63 km/hod. Konečná poloha vozidla po nehode bola stanovená z dôvodu, že vozidlo opustilo miesto nehody, konečnú polohu vozidla bolo možné približne stanoviť na základe stôp po pohybe vozidla. Šmyková stopa zaznamenaná po ľavých kolesách na stredovej čiare vozovky vznikla až po zmene smeru jazdy vozidla smerom doprava. Preto v znaleckom posudku je uvedené, že vodič vozidla pred touto šmykovou stopou sa nachádzal v ľavom jazdnom pruhu. Je vylúčené, aby vozidlo prechádzalo daným úsekom bez toho aby prešlo do protismeru jazdy. Pohyb vozidla simuloval na základe stôp, ktoré zanechalo ak sa malo vozidlo pohybovať po zaznamenaných stopách, muselo prejsť z ľavej strany na pravú. Ak by sa vozidlo pohybovalo vo svojom pravom jazdnom pruhu, nedalo by sa nasimulovať pohyb vozidla, tak aby korešpondoval so zaznamenanými stopami. Znalec ďalej uviedol, že vozidlo počas nehodového deja sa dostalo do šmyku a čiastočne bolo vozidlo brzdené. Bol simulovaný pohyb vozidla tak, že toto narazilo pravým zadným kolesom do zábradlia a táto pevná prekážka bolo práve toto zábradlie pred mostom. Čo sa týka obrubníka mostu, vozidlo prešlo cez neho iba predným kolesom. Primeraná rýchlosť vozidla na prejazd zákrutou bola vyššia ako rýchlosť vozidla stanovená v simulácii pohybu, preto je uvedené, že vodič vozidla technicky neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, alebo nesledoval situáciu pred sebou, kedy vyšiel do ľavého protismerného jazdného pruhu a následne strhol volant do prava, čo vyvolalo nestabilitu vozidla a vznik nehody. Vodič vozidla by zabránil nehode ak by sa pohyboval rýchlosťou dovolenou a sledoval situáciu v cestnej premávke.

Znalec A. A. J. z odboru zdravotníctvo, farmácia, odvetvie toxikológia vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že jeho úlohou malo byť potvrdenie resp. vyvrátenie intoxikácii chemickými cestami zo zaisteného biologického materiálu, pričom nakoľko takýto nález nebol prítomný, nebola potvrdená intoxikácia zaisteného biologického materiálu, z toho dôvodu je spochybnené tvrdenie obžalovaného a toto ani nebral do úvahy, pričom v znaleckom posudku vychádzal z objektívne nameraných hodnôt. Nezistil u obžalovaného prítomnosť toxických látok, zistil prítomnosť iba etanolu. Údaje zo strany obžalovaného boli prekombinované čo uviedol aj v znaleckom posudku. Na základe odborného skúmania dospel k záveru pri výpočte spätného prepočtu, že v čase o 16,51 hod. dňa 26.4.2012 sa nachádzal obžalovaný na úrovni stredného stupňa opitosti, pričom určil minimum hladiny etanolu v krvi na 1,62 promile. Jedná sa o takú hladinu etanolu, že dotyčná osoba si neuvedomuje, že je ovplyvnená touto látkou, je to subjektívny pocit, avšak z objektívneho hľadiska už takáto hladina etanolu má vplyv na jeho reakčné schopnosti, je pomalší, má problémy s udržiavaním rovnováhy a s cílením v priestore. V prípade obžalovaného vzhľadom na jeho fyzické dispozície sa malo jednať o požitie pol litra tvrdého alkoholu. Obžalovaný alkohol musel požiť pred nehodou.

Zo záverov znaleckého posudku nachádzajúcich sa na č.l. 127 až 138 okrem iného vyplýva, že pri posúdení technického stavu brzdového systému a riadenia osobného motorového vozidla zn. VW Golf , evidenčného čísla GA-348 BM, brzdy vozidla aj po dopravnej nehode boli funkčné, poškodenie brzdového kotúča pravého zadného kolesa nastalo s vysokou pravdepodobnosťou pri dopravnej nehode. Riadenie vozidla bolo funkčné a nepoškodené. Technický stav riadenia a bŕzd tohto vozidla neboli príčinou vzniku a priebehu nehody. Poškodenie zavesenia zadného pravého kolesa, utrhnutie ramien viac prvkového zavesenia, ako aj deformácia spodného ramena závesu pravého zadného kolesa, prasknutie a odlomenie časti brzdového kotúča s vysokou pravdepodobnosťou nastalo až pri náraze vozidla do pevnej prekážky. Poškodenie diskov kolies - pravého zadného a pravého predného kolesa nastalo nárazom na pevnú prekážku s vysokou pravdepodobnosťou pri dopravnej nehode nárazom pravej strany vozidla do pevnej prekážky, pri tomto poškodení došlo aj k úniku tlaku vzduchu z kolies vozidla na jeho pravej strane.

Znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva a farmácia protokolovaný na č.l. 73-89 boli okrem iného vyhodnotené zranenia nebohého Š.V. D.. Znalci vyhodnotili v prípade smrti nebohého, že sa jednalo o násilnú mozgovú smrť , v dôsledku rozdrvenia mozgového tkaniva pri trieštivých zlomeninách lebečnej klenby a spodiny. Táto je v priamej príčinnej súvislosti so zraneniami vzniknutými pri dopravnej nehode. U nebohého Š.V. D. nebola zistená prítomnosť etanolu ani prítomnosť iných toxikologických významných látok.

Zo záverov znaleckého posudku odbor zdravotníctvo a farmácia, toxikológia, žurnalizovaný na č.l. 90-95 vyplýva, že zo získaných vzoriek biologického materiálu krvi a moču odobratých pri pitve mŕtveho tela nebohého Š. D. nebola zistená negatívna koncentrácia látky etylalkohol v krvi. Taktiež nebola zistená prítomnosť ďalších špecifických omamných látok, liečiv a drog.

Súd pri hodnotení skutkového stavu vychádzal aj na základe ďalších zadovážených listinných dôkazov a to záznam o dopravnej nehode, zápisnica o ohliadke miesta cestnej dopravnej nehody, náčrtok z miesta dopravnej nehody, fotodokumentáciu, zápis o dychových skúškach, potvrdenie o zadržení vodičského preukazu, zápisnica o ohliadke miesta nálezu osobného motorového vozidla, fotodokumentácia, potvrdenie o prevzatí veci, úmrtný list, lekárske správy.

Súd na základe vykonaného dokazovania dňa 18.11.2013 vyhlásil rozsudok, ktorým uznal obžalovaného Š. X. za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. v súbehu s prečinom neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. Následne vo veci rozhodoval o odvolaní prokurátora a obžalovaného Krajský súd v Trnave, ktorý pod sp.zn. 3To/20/2014 dňa 20.05.2014 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Krajský súd okrem iného zaujal stanovisko, že okresný súd náležitým spôsobom nezistil skutkový stav veci ako nevyhnutný a základný predpoklad pre spravodlivé rozhodnutie. V záujme zistenia skutkového stavu veci je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní obstarávať dôkazy svedčiace tak v prospech obžalovaného ako aj v jeho neprospech. Ďalej poukázal na predloženie znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia) obhajobou v odvolacom konaní, na základe ktorého obsahu, doterajšie skutkové zistenia súdu I. stupňa nie sú dostatočné a je potrebné vykonať dokazovanie znaleckým

posudkom, ktorý predložil obžalovaný ako aj vylúčením nielen znalca G.. E.. H.. J. F.C., J. ale aj opakovaným vylúčením znalca A.. A. A., J.. Závery týchto znalcov je potrebné navzájom konfrontovať. Ďalej povinnosťou súdu I. stupňa je tiež potrebné zaoberať sa všetkými odvolacími námietkami obžalovaného a to aj vo vzťahu k znaleckému posudku A.. D.- znalca z odboru cestná doprava, aby boli vylúčené akékoľvek pochybnosti o správnosti jeho skutkových zistení.

Okresný súd si v plnom rozsahu osvojil stanovisko krajského súdu a vykonal ďalšie dokazovanie v naznačenom smere. Súd na hlavnom pojednávaní pripustil ako dôkaz znalecký posudok predložený obhajobou a vypočul znalca E.. H.. J. F., J..

Znalec E.. H.. J. F., J. za prítomnosti znalca A.. A. A., J. vo svojej výpovedi uviedol, že pri vypracovaní posudku vychádzal iba z dvoch vykonaných dychových skúšok a to zo dňa 26.4.2012 o 18.42 hod. a 20:20 hod, ktoré realizoval obžalovaný. Tretiu dychovú skúšku z 27.4.2012 o 00:27 hod. neakceptoval, pretože táto bola realizovaná s iným prístrojom ako prvé dve dychové skúšky. Znalec k tomu uviedol, že túto nie je možné použiť pre účely znaleckého dokazovania, pretože každý prístroj sa môže líšiť v dátume, kalibrácie, a môže mať iný drift senzitivity. Drift senzitivity každý prístroj meria rozdielne od posledného časového obdobia kalibrácie, t.j. cca 0,6% mesačne, s tým, že prístroj sa kalibruje každých 6 mesiacov. Teda do úvahy zobral dva vzorky merania tým istým prístrojom, ktorých časový interval od uvažovanej dopravnej nehody a dodatočného požitia alkoholu je bližší, čiže kratšieho rázu. Takto mal dve hodnoty, ktoré mohol použiť. V opačnom prípade, keby použil aj poslednú tretiu hodnotu, vychádzal by iba z jedného tohto tretieho merania. Všetky tri merané hodnoty alkoholu v konečnom dôsledku svedčia o tom, že v prípade obžalovaného dochádzalo k odbúraniu alkoholu z krvi obžalovaného, teda hladina alkoholu v krvi klesala. Čo sa týka nesprávnych záverov znaleckého dokazovania znalca A.. A. A., J., ako prvú výhradu znalec E.. H.. J. F., J. zaujal v tom, že v znaleckom posudku A.. A. konštatoval, že tak ako uviedol vo svojej výpovedi obžalovaný, že ním požitý alkohol po dopravnej nehode sa mohol úplne vstrebať do krvi, avšak vzápätí konštatoval, že sa tým vôbec nebude zaoberať, lebo je to účelové tvrdenie obžalovaného. Správny postup by bol taký, že ak znalec konštatuje, že alkohol sa mohol vstrebať, nemá čo hodnotiť právnu relevanciu tvrdení obžalovaného ale má na základe svojich odborných znalostí a poznatkov vyhodnotiť, či takáto varianta je alebo nie je prípustná, tak ako to urobil on v znaleckom posudku. On v znaleckom posudku vypracoval varianty, a to v prípadoch pri hmotnosti obžalovaného 110 kg a alternatívne pri hmotnosti obžalovaného 120 kg. Ďalej čo sa týka prvotného znaleckého posudku nesúhlasí s postupom znalca pri použití resorbčného deficitu, t.j. množstva alkoholu, ktoré sa po požití nedostane do krvného obehu. Tento deficit závisí od okolností, či dotyčná osoba pred požitím alkoholu jedla, alebo bola nalačno. Rozsah tohto deficitu je vždy najmenej 10% a najviac zhruba 30%. Ak sa jedná o dodatočné pitie, v tom prípade treba použiť taký resorbčný deficit, ktorý je pre posudzovanú osobu najvýhodnejší, čo pri scenári dodatočného pitia je 10%, lebo v takomto prípade sa dosiahne vyššia maximálne pravdepodobná koncentrácia etanolu v krvi. V tejto konkrétnej situácii obžalovaný požil iba nejaké ovocie, čo tiež zodpovedá deficitu 10%. Tým že znalec A.. A. použil resorbčný deficit 20%, urobil niečo, čo poškodilo obžalovaného, nakoľko keď sa použije resorbčný deficit 20%, v takomto prípade je výsledná maximálne pravdepodobná koncentrácia alkoholu v krvi nižšia ako pri resorbčnom deficite 10%. Teda on vychádzal pri určení resorbčného deficitu vo výške 10% z odbornej literatúry a to: Súdnolekárska alkoholológia. Obžalovaný podľa vyjadrenia vypil 3 dcl vodky, tak v danom prípade zobral do úvahy štandardnú 40% vodku, ďalej vychádzal, že vypil pol litra vína, pričom vychádzal z toho, že sa jednalo o červené víno s koncentráciou 14% objemových % alkoholu. Pri spätnom bilančnom prepočte alkoholu je najpriaznivejšia čím väčšia miera zistenia etanolu v krvi, čiže vychádzal zo sumárneho množstva 152g etanolu v krvi. V rámci uvedeného odpočítal už aj 10% resorbčný deficit a štandardne za použitia Widmarkovho vzorca dospel k maximálne pravdepodobnej koncentrácii etanolu v krvi obžalovaného pri hmotnosti 110 kg na úrovni 1,78 promile a pri telesnej hmotnosti 120 kg na úrovni 1,63 promile. Čo sa týka trvania vstrebávania alkoholických nápojov, vychádzal z literárnych údajov a toto konštatoval v tabuľke na čl. 11 znaleckého posudku v zhode s A.. A., ktorú zhodu uviedol v tejto oblasti aj znalec, a teda všetok alkohol, ktorý po nehode užil obžalovaný, sa za takmer dve hodiny mohol vstrebať, t.j. v časovom rozpätí od dopravnej nehody do prvej dychovej skúšky, t.j. od 16.51 hod. do 18.42 hod. Teda bol dostatočný čas, aby uvedené množstvo etanolu preniklo aj do krvi, a to aj v prípade, ak by mal plný žalúdok.

Znalec sa taktiež v širšom kontexte zaoberal problematikou realizovaných dychových skúšok, pričom v tomto smere uviedol, že základným problémom dychovej skúšky, tak ako je to realizované na Slovensku je to, že sa používa štandardný koeficient na prepočet koncentrácie etanolu vo vydychovanom vzduchu

na koncentráciu etanolu v krvi. Nesporné by bolo iba to, že keď dychovou skúškou sa nameria etanol, tak táto osoba by mala pre presný prepočet alkoholu v krvi absolvovať krvnú skúšku. Súčasné poznatky forenzej alkoholológie jednoznačne svedčia a hovoria pre to, že medzi koncentráciou etanolu vydychovaného vzduchu a koncentráciou etanolu v krvi neexistuje žiadny konštantný koeficient, ale rozpätie koeficientov. V prípade použitia alcotestu 7410 koncentrácia etanolu vydychovaného vzduchu je 2100 krát menšia ako koncentrácia etanolu v krvi. Pri tomto konštatovaní vychádzal z odbornej literatúry. Pri vydychovanom vzduchu je faktor v hodnote od 740 do 3290 pre eliminačnú fázu. Je to široké rozpätie. Zotrval na záveroch, ktoré uviedol na čl. 14 znaleckého posudku, s tým, že ak pred dychovou skúškou niekto zhlboka a rýchlo dýcha, alebo vykonáva fyzicky namáhavú činnosť, táto rovnováha sa naruší prívodom vdýchnutého vzduchu a potom je nameraný nižší výsledok. V prípade ak osoba pred dychovou skúškou vykoná fyzickú činnosť, v tomto prípade môže byť nameraná odchýlka až 56%. Ak by použil konverzný faktor 2100, tak by mohol obžalovaného poškodiť a preto vychádzal z dolnej hranice konverzného faktoru t.j. 740 do 3290. Konverzný faktor je číslo, ktoré určuje vzťah medzi koncentráciou alkoholu v krvi a v dychu. Keďže hodnoty dychových skúšok vykazovali znaky poklesu a podľa poznatkov forenzej alkoholológie vieme, že za jednu hodinu klesne koncentrácia alkoholu v krvi v rozsahu od 0,12 až 0,2 promile, (čl. znaleckého posudku 16), tak sa mu podarilo určiť individuálny rozsah tohto koeficientu na 1630 až 2717, t.j. konverzný faktor. Je to pomerne široké rozmedzie, a tu využil výsledok vyšetrenia krvi na čl. 235 H.. L. na ďalšie spresnenie rozsahu konverzného faktora. Na základe toho sa podarilo určiť pravdepodobný individuálny konverzný faktor, ktorý nezávisí od hmotnosti osoby. Na základe takto individuálne určeného faktora následne prepočítal nameranú hodnotu o hodine 18.42 na pravdepodobnú koncentráciu etanolu v krvi, čo potom zodpovedá 1,58 až 1,63 promile alkoholu, čo je zhodné s prvou dychovou skúškou obžalovaného. Ďalšou problematikou je posúdenie toho, čo uviedol obžalovaný, že aké množstvo alkoholu požil s nameranými hodnotami a prepočítanými, či sa tieto hodnoty stretnú. Na tabuľkách čl. 20-21 znaleckého posudku sú uvedené predpokladané profily konzumácie alkoholu pri hmotnosti 110 kg a 120 kg. Pri hmotnosti 110 kg 2 z 8 možností sú v prospech obžalovaného to znamená, že je možné pripustiť dodatočné pitie a 6 je v jeho neprospech. Sú zohľadnené pri 8 variantoch rozličné náplne žalúdka a dolná a horná hraničná rýchlosť eliminácie alkoholu v krvi. Pokiaľ obžalovaný konzumoval alkohol nalačno, tak najneskorší začiatok užitia alkoholu musel byť o 17.26 hod. Ak bola náplň v žalúdku ľahká, tak najneskorší začiatok konzumácie alkoholu bol o 16.56 hod. Červené vyznačené políčka znamenajú, že obžalovaný by musel piť už pred dopravnou nehodou, zelené vyznačené znamenajú, že mohol piť po dopravnej nehode. Jediný údaj, ktorý sa nachádza v spise, je vyjadrenie obžalovaného, ktorý uvádzal, že v ten deň požil iba ovocie alebo niečo také. Z toho usudzuje, že tvrdenie obžalovaného Š. X. o dodatočnom požití 3 dcl vodky a pol l vína môže byť ale aj nemusí byť pravdivé. Znalec sa ďalej vyjadril, že obsah znaleckého posudku musí byť vypracovaný v súlade so Zákonom č. 382/2004, vyhlášky č. 491/2004, aby bol preskúmateľný. V nálezovej časti znalca A.. A. sa vyskytlo tvrdenie, pričom je nepreskúmateľné to, odkiaľ čerpal znalec informáciu toxikologického vyšetrenia. V prípade rozboru v krvi čl. 234 v rámci uvedeného boli zisťované bežné omamné psychotropné látky a liečivá, barbituráty. Jedná sa o drogové látky, opiáty a niektoré liečivá. Benzodiazepíny sú lieky, ktoré sa užívajú na spanie, ďalej sa konštatujú ako negatívny nález lieky na depresiu, na kŕče - t.j. barbituráty. Iné látky sa nevyšetrovali, iba psychotropné látky, ďalej uvádzané liečivá a etanol. Údaj z klinickej biochémie o hodnote etanolu 1,392 použil na spresnenie rozsahu konverzného faktora. Keď znalec H..A. použil vo svojom posudku konverzný faktor 2100, a nie rozsah, v tom prípade došlo k znevýhodneniu obžalovaného. V danom prípade pri uvažovaní znalca s resorbčným deficitom 20%, čo pri ním uvedenej konzumácii 150g etanolu zodpovedá práve 130g etanolu, v tomto prípade znalec namiesto správnej hodnoty 130g etanolu použil hodnotu 150g. Jedná sa o písársku chybu. Pri preskúmaní posudku A.. A. ďalej zistil, že znalec A.. A. na jednej strane konštatoval, že dodatočný alkohol, tak ako to uviedol obžalovaný sa mohol vstrebať ale na druhej strane toto vyhodnotil ako účelové a nezaoberal sa ním. Keď sa konštatuje, že sa mohol alkohol vstrebať, tak sa nemá čo hodnotiť pravdivosť alebo nepravdivosť výpovede, je to právna otázka, a nie úvaha znalca. Znalec z odborného hľadiska musí potvrdiť alebo vyvrátiť takúto možnosť. Nie je jasné, ako sa znalec dostal k výsledku na prítomnosť alebo neprítomnosť hnojív či pesticídov v krvi, pretože takýto údaj nebol vôbec k dispozícii ani bližšie okrem znalca A.. A. konštatovaný. Znalec sa ďalej vyjadril, že v prípade ak by zobral do úvahy aj tretiu nameranú hodnotu, ktorá bola nameraná iným prístrojom tak by musel zobrať do úvahy všetky možné odchýlky. V prvom rade by musel zobrať ešte do úvahy to, že pri použití alcoholtestu dreger, pri hodnotách ktoré sú namerané vyššie ako 0,50 mg/l na liter, čo bola prvá nameraná hodnota, tak podľa údajov výrobcu je presnosť merania plus/mínus 5% nameranej hodnoty. To znamená, že miesto jednej východiskovej hodnoty by mal už 3 hodnoty, to znamená, že každý prístroj má drift senzitivity iným smerom, niektorý môže ísť nahor, niektorý nadol, to je teraz

0,6% mesačne. Teda mal by 6 východiskových hodnôt a posudok by mal zhruba 6xtoľko strán. Zobral do úvahy strednú nameranú hodnotu a snažil sa posudok vypracovať tak, aby rozsah posudku nebol zbytočne veľký a aby bol skontrolovateľný. Keby zobral do úvahy dychovú skúšku realizovanú tretíkrát iným prístrojom, v rámci znaleckého posudku by sa mohol aj výrazne od týchto údajov odchýliť. Navyše zobral do úvahy laboratórne vyšetrenie krvi obžalovaného, teda zadokumentovaný údaj o tom, koľko alkoholu bolo v krvi pri laboratórnom vyšetrení krvi a nie nejakým prepočtom. Pri odbúravaní alkoholu z krvi pri ochoreniach pečene môže byť odbúravanie alkoholu spomalené a pri osobách, ktoré sú zvyknuté piť môže byť alkohol odbúravaný rýchlejšie ako štandardne, pretože sú natréňované bunky, ktoré alkohol rýchlejšie odbúravajú. Aby sa zvýšila rýchlosť odbúravania alkoholu, musel by jedinec konzumovať alkohol dlhodobo a vo veľkom množstve. Takáto skutočnosť v prípade obžalovaného nie je známa a preto to nebral do úvahy.

Súd umožnil znalcovi A. A. A. vyjadriť sa k výpovedi znalca G. E. H. J. F., J.. Znalec A. A. A., J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že konštatovanie znalca G. E. H. J. F., J., je správne a s najväčšou pravdepodobnosťou aj presné. Súhlasí s tým, že ak by mal byť znalecký posudok ešte viac presnejší, muselo by to byť nekonečne dlhé, to znamená, museli by sa rozoberať všetky možné alternatívy. Pri všetkých výpočtoch sa berú do úvahy všetky hodnoty na základe počtu meraní. Podľa jeho názoru vylúčiť poslednú formu merania dychovou skúškou nie je správne. Na druhej strane sa vychádza z dychovej skúšky prvej, čím bližšie, v prípade pochybností to môže byť aj druhá, napr. že prvá mohla byť ovplyvnená. Súhlasí s tým, že všetky 3 hovoria o tom, že v čase merania je dotýčny v štádiu vylučovania. V prípade obžalovaného vychádzal z údajov, že tento má hmotnosť 110 kg a je obézny. Obezita môže znamenať aj nejakú metabolickú poruchu.

Podľa jeho skúseností sú dychové testy dosť presné. V Čechách je uzákonené, že dychový test je len orientačný a krvný test je presnejší a správnejší. V prvom rade pri spätnom prepočte vychádza z výpovedí obžalovaného a snaží sa preveriť jeho pravdivosť. V druhom rade realizuje prepočet na základe objektívnych zistených hodnôt. Následne porovnáva dve hodnoty a ak je súlad, nie je problém, ak je nesúlad, prikláňa sa k objektívnym meračným výsledkom. V danom prípade boli konštatované skutočnosti, že obžalovaný požil bofix a alkoholické nápoje. Bofix je toxická látka, na ktorú sa môže umrieť. Bofix nebol zistený, že by obžalovaný po nehode užil. To znamená, že nakoľko nebolo potvrdené, že obžalovaný užil bofix, posúdil som jeho ďalšie tvrdenie o požití alkoholických nápojov ako nespoľahlivé. Proste môže to byť pravdivé alebo nemusí to byť pravdivé. V prípade, ak by toto tvrdenie tam nebolo, tak súhlasím s názorom znalca G. E. H. J. F., J., že požitie alkoholických nápojov obžalovaným by mohlo byť pol hodiny pred a pol hodiny za skutkom.

Následne znalci E. H. J. F. C. A. A. dospeli k zhodnému záveru, že pre najpresnejší spätný prepočet výpočtu etanolu alkoholu v krvi malo byť vyšetrenie obžalovaného dvoma na sebe nezávislými metodikami, jednak dychovou skúškou a následne neodkladným odberom krvi. Obidvaja znalci zhodne uviedli, že v tomto prípade to nebolo. K tomu uviedli, že akonáhle sa zistí pri dychovej skúške koncentráciou etanolu v dychu viac ako 0,48 mg/l na liter, treba okamžite odobrať krv, pretože je dôvodné podozrenie, že v krvi dotýčnej osoby sa nachádza značné množstvo alkoholu.

Súd v rámci tejto problematiky zamietol návrh prokurátora na vypracovanie tretieho znaleckého posudku, pretože dospel k záveru, že ďalšie dokazovanie v tomto smere je bezpredmetné a nadbytočné. Súd mal za dostatočne a vyčerpávajúci spôsobom odborne posúdený spätný prepočet alkoholu v krvi u obžalovaného, pričom zobral do úvahy vyjadrenie znalca A. A. na hlavnom pojednávaní k posudku znalca E. H. J. F.

Súd v priebehu súdneho konania aj na základe námietok obhajoby proti posudku znalca A. D. pribral do konania znalca z odboru cestná doprava G. A. J. F., J..

Znalec G. A. J. F., J. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že v rámci znaleckého dokazovania hodnotil pohyb motorového vozidla, jeho poškodenie ako aj poškodenie zábradlia. Ďalej vyhodnotil rýchlosť vozidla obžalovaného, ktorá pred nehodovým dejom bola v rozpätí od 93 km/h do cca 127 km/h. V danom prípade konštatoval veľké rozpätie, pretože z technického hľadiska nie je možné zistiť a uviesť, či vodič počas celého nehodového deja brzdil. Obžalovaný na začiatku nehodového deja vozidlo intenzívne brzdil a to pred prvým nárazom do zvodidiel čo vyplýva z

charakteru zanechaných stôp, po tomto náraze už nie je možné jednoznačne určiť, či obžalovaný vozidlo brzdil. Rýchlosť 93 sa vzťahuje v prípade ak obžalovaný s vozidlom nebrzdil po náraze do zvodidiel a rýchlosť 127 sa vzťahuje na prípad, že obžalovaný po náraze do zvodidiel i naďalej s vozidlom intenzívne brzdil. V danom prípade sa jednalo o pravotočivú zákrutu nehodového deja, pričom vodič čiastočne zasiahol do protismeru jazdného pruhu. V prípade, ak jeho rýchlosť bola 127 km/h príčinou prejdenia do protismeru /čiastočne bola zmenšená intenzita kontaktu kolies s vozovkou pri prejazde horizontom a súčasne pravotočivej zákrute/ jedná sa o neprimeranú rýchlosť a v prípade ak by sa v danom úseku pohyboval 90 km/h k tomuto by nedošlo. Ak sa obžalovaný pohyboval s vozidlom na spodnej hranici v danom prípade musela byť príčinou iba zlá technika jazdy obžalovaného a to zlého smerovania vozidla - akým spôsobom natáčal volant. Rýchlosť 93 km/h mu umožňovala plynule sa pohybovať v jeho jazdnom pruhu. Po tom, ako obžalovaný prešiel čiastočne do protismeru na to reagoval tak, že stočil volant doprava, pričom intenzívne brzdil až po náraz do zvodidiel. Pri tomto náraze došlo k poškodeniu pravého zadného kolesa a jeho natočeniu. V takomto prípade už vozidlo je nestabilné a neovládateľné. Pri ďalšom pohybu došlo k nárazu vozidla do bicyklistu, ktorý sa pohyboval 1 m od okraja vozovky. Tento náraz bol vedený prednou pravou časťou vozidla do zadnej časti bicykla. V okamihu zrážky bol bicyklista rovnobežne s vozovkou, aj vozidlo sa pohybovalo rovnobežne s vozovkou, Nárazová rýchlosť vozidla do cyklistu bola cca 66 km/h. Následne sa vozidlo pohybovalo v bočnom šmyku cez protismeru jazdný pruh až po náraz do zábradlia mostu vľavo, kde už došlo k zastaveniu vozidla. V danom prípade nie je možné stanoviť konečnú polohu vozidla, preto výpočet bol orientovaný tak, že bola vypočítaná minimálna hranica rýchlosti. Technická stránka jazdy bicyklistu bola správna, tento sa pohyboval v okamihu nárazu cca 1 m od okraja obrubníka pri jazde po moste, čo je možné považovať za primeraný odstup. Obžalovaný mohol ako vodič zabrániť nehode menšou rýchlosťou ako 127 km/h, v prípade, že sa pohyboval 93 km/h situácia mu umožňovala bezpečne prejsť s vozidlom daný úsek cesty, bez toho aby došlo k zmene smerovej stability vozidla. Bicyklista nemal možnosť zabrániť dopravnej nehode, pretože celá situácia sa odohrávala za ním. Čo sa týka znaleckého posudku A.. D. vzhľadom na ním vypracovaný posudok najväčší rozdiel spočíva v tom, že A.. D. v úseku, kde nie je možné vyhodnotiť či vodič brzdil vozidlo tak znalec sa zaoberal tým, že obžalovaný brzdil a to nie intenzívne ale s určitou hodnotou. V prípade ak tento predpoklad bol naplnený výpočty znalca sú dobré. On sa však zaoberal technicky prijateľným rozpätím, čo sa mohlo stať aj z hľadiska brzdenia, preto bola vypočítaná rýchlosť v rozpätí 93 - 127. A.. D. vypočítal hodnotu za určitých podmienok a to 115 km/h čo je hodnota súvisiaca aj v rozpätí, ktoré stanovil v znaleckom posudku. Ďalšie rozdiely už nie sú podstatne významné.

Súd vyhodnotením produkovaných dôkazných materiálov na rozdiel od obžaloby dospel k jednoznačnému názoru, že obžalovaný sa dopustil prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ s poukazom na ust. § 138 písm. h/ Tr. zák. pri porušení dôležitej povinnosti uloženej mu zákonom, konkrétne uvedenej v ust. § 4 ods. 1 písm. c/, § 9 ods. 1, § 16 ods. 1, ods. 2 a § 66 ods. 2 písm. b/, písm. d/ Zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisoch. Súd sa však stotožnil s právnu kvalifikáciu obžaloby konania obžalovaného t.j prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. Podľa výsledkov dokazovania súd aj konštatoval zmenu skutkového deja konania obžalovaného tak, že obžalovaný Š. X. dňa 26.04.2012 v čase o 16,51 hod. ako vodič osobného motorového vozidla zn. VW Golf, čiernej farby, evidenčného čísla GA-348 BM vykonával jazdu na ceste III. Triedy č. 5727 v smere z obce Mostová do obce Čierna Voda, kde v kilometri 12,2 pri prechádzaní miernej pravotočivej zákruty sa pohyboval nepovolenou rýchlosťou a zároveň neprispôbil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky a svojim schopnostiam, kedy rýchlosťou najmenej 93 km/h. pravou stranou vozidla zišiel z vozovky na nespevnenú krajinu, následne sa dostal späť na vozovku a prednou časťou svojho vozidla narazil do zadnej časti bicykla pred ním a pri pravom okraji cesty jazdiaceho cyklistu Š. D., ktorého v dôsledku nárazu vymrštilo na čelné sklo vozidla a dopadol na vozovku asi 20 m pred vozidlo, vodič Š.V. X. s vozidlom prešiel do protismeru, kde narazil do zábradlia mostu, bezprostredne potom pokračoval v jazde a bez poskytnutia potrebnej pomoci z miesta dopravnej nehody ušiel do miesta trvalého bydliska čím Š. D. spôsobil mnohopočetné zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol. Obžalovaný Štefan Novota svojim konaním porušil ust. § 4 ods. 1 písm. c/, § 9 ods. 1, § 16 ods. 1, ods. 2 a § 66 ods. 2 písm. b/, písm. d/ Zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Súd pri kvalifikovaní viny obžalovaného predovšetkým vychádzal zo záverov znaleckých posudkov z odboru cestná doprava, ktoré vypracoval znalec A.. C. D. a znalec G.. A.. J. F., J., ktorých súd aj vypočul na hlavnom pojednávaní.

Súd mal za jednoznačne a bezpochybné preukázané, že obžalovaný v inkriminovanom čase a úseku prekročil maximálne povolenú rýchlosť pri jazde s vozidlom zn. Golf , v rámci čoho bola znalcom ustálená minimálna rýchlosť vozidla 93 km/h a zároveň čo je najdôležitejšie tento sa dostatočne nevenoval riadeniu motorového vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke.

Teda súd mal za preukázané, že obžalovaný v inkriminovanom čase a mieste pri prechádzaní pravotočivej zákruty predovšetkým neprispôsobil rýchlosť svojho vozidla k stavu a povahe vozovky ako aj k svojim schopnostiam a zároveň sa s vozidlom pohyboval rýchlosťou vyššou ako povolenou a taktiež sa dostatočným spôsobom nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho sa takýmto konaním dostal do kolíznej situácie, kedy jeho vozidlo sa stalo neovládateľné, pričom v závere nehodového deja, prednou časťou vozidla narazil do zadnej časti bicyklistu Š. D., jazdiaceho správnym spôsobom pri pravom okraji vozovky. Následkom nárazu boli bicyklistovi Š. D. spôsobené mnohopočetné zranenia, ktorým na mieste nehody podľahol. V tejto časti konania obžalovaného súd vyhodnotil jeho zavinenie ako nedbanlivostné.

Súd mal ďalej za preukázané, že obžalovaný po dopravnej nehode neposkytol nebohému zdravotnú pomoc, z vozidla ani nevystúpil a s týmto z miesta nehody odišiel, pričom bola snaha poskytnúť nebohému zdravotnú pomoc zo strany iných účastníkov cestnej premávky. V tomto prípade súd konanie obžalovaného vyhodnotil ako úmyselné.

Súd na základe znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo toxikológia a alkoholológia vo veci posúdenia koncentrácie etanolu v krvi u obžalovaného Š. X. nemal za jednoznačne a bezpochybné preukázané, že obžalovaný v inkriminovanom čase viedol vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť na takúto činnosť, teda, že pred vedením alebo počas vedenia vozidla požil alkoholické nápoje resp. iné návykové látky, ktorá okolnosť by taktiež participovala na protiprávnom konaní obžalovaného ako ďalší možný dôsledok zapríčinenia dopravnej nehody. Súd predovšetkým vychádzal zo záverov znaleckého posudku znalca G.. E.. H.. J. F., J., ako aj z jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní, v rámci čoho znalec k tejto podstatnej okolnosti okrem iného uviedol, že tvrdenie obžalovaného Š. X. o dodatočnom požití alkoholických nápojov t.j. 3dcl vodky a pol litra vína môže byť pravdivé. Na základe aktuálnych poznatkov forenznej alkoholológie nie je možné tvrdenie obžalovaného jednoznačne a nepochybné vyvrátiť. Znalec k tomu uviedol, že alternatívne je možné pripustiť, že obžalovaný mohol konzumovať alkoholické nápoje už pred dopravou nehodou, pričom ak by sa však chcel účelovo obhajovať dodatočnou konzumáciou etanolu, musel by disponovať znalosťami z oblasti forenznej alkoholológie prinajmenšom v rozsahu, aké sú bežné medzi znalcami v oblasti súdneho lekárstva a toxikológie, ktoré poznatky nie sú bežne dostupné. Výpoveď znalca G.. E.. H.. J. F., J. bola na hlavnom pojednávaní v podstate potvrdená znalcom A.. A., J., ktorý bol prítomný pri výsluchu znalca G.. E.. H.. J. F., J., pričom jeho závery posúdil ako správne a s najväčšou pravdepodobnosťou aj presné. Súd v danom prípade vyzdvihuje zhodný záver obidvoch znalcov, že pre najpresnejší spätný prepočet výpočtu etanolu alkoholu v krvi, malo byť vyšetrenie obžalovaného dvoma na sebe nezávislými metodikami, jednak dychovou skúškou a následne neodkladným odberom krvi, čo v danom prípade orgánom v činnom trestnom konaní nebolo realizované.

Čo sa týka trestu súd prihliadol k ust. § 34, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný Š. X. bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný a to ešte v r. 2003 pre trestný čin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1991 Zb. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody, t.č. sa na obžalovaného hľadí ako keby nebol odsúdený. Z miesta bydliska je kladne hodnotený, žije v usporiadanej spoločnej domácnosti spolu s manželkou a synom v rodinnom dome v Čiernej Vode. Spoločnosťou Volkswagen Slovakia je hodnotený ako pracovník, ktorý si priemerne plnil svoje pracovné povinnosti. V evidenčnej karte vodiča do času zavinenia tejto nehody nemá žiadny záznam.

Súd pri úvahe o druhu a výmere trestu dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaného a ochranu spoločnosti sa nevyžaduje uloženie nepodmienečného trestu. Napriek tomu, že následkom konania obžalovaného bola spôsobená smrť inej osoby je potrebné uviesť, že v danom prípade sa jednalo o ojedinelé nedbanlivostné zavinenie v konaní obžalovaného. Obžalovaný pred spáchaním tejto trestnej činnosti na úseku cestnej premávky žil riadnym spôsobom, v súčasnosti sa hľadí na neho ako na netrestanú osobu. Ani zo zadováženého obsahu jeho evidenčnej karty vodiča nevyplýva tá skutočnosť,

že sa jednalo o nedisciplinovaného vodiča. Za týchto okolností súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov. Zároveň súd obžalovanému po vyhodnotení jeho porušenia dôležitej povinnosti, uloženej mu ako vodičovi zákonom tomuto uložil i trest zákazu činnosti viesť motorového vozidla každého druhu na dobu 6 rokov.

Poškodenú H. D. s nárokom na náhradu škody súd odkázal na konanie vo veciach občiansko-právnych, pretože súd nemal dostatočne vyčíslené jednotlivé nároky poškodenej v trestnom konaní a ktoré jej vznikli smrťou Š. D..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením rozsudku je až jeho doručenie.